

Simona Poláčková

K dalším použitím infinitivu ve španělštině

Posudek oponenta bakalářské práce

Simona Poláčková se ve své bakalářské práci věnuje funkci infinitivu v polopredikačních klauzulích. Klade si za cíl prozkoumat tuto funkci ve španělštině a zároveň srovnat španělštinu a češtinu z hlediska kondenzace druhého sdělení. Jedná se o téma na bakalářské úrovni poněkud obtížné, protože se autorka musela potýkat s typologicky různorodými analýzami, které vyžadovaly vysokou míru porozumění teorii a schopnost precizní práce s jazykovým materiálem. Na úvod mohu konstatovat, že autorka se díky jasně vymezené metodologii úspěšně vyrovnala s úskalími tohoto tématu.

Struktura práce odpovídá úzu. V první části (kapitola 1) autorka vymezuje teoretická východiska, postupuje od obecného, tedy od neosobních slovesných tvarů, ke konkrétní charakteristice infinitivu. Detailněji se pak zabývá kondenzačními strukturami ve španělštině a definuje polopredikační infinitivní klauzule. Teoretickou část autorka uzavírá podkapitolou, ve které se vyjadřuje k situaci v češtině. Obecně je dle mého názoru teoretická část nadprůměrná a velmi kvalitně a přehledně zpracovaná, svou délkou přesahuje běžný rozsah u bakalářských závěrečných prací. Dále oceňuji detailní zpracování bohemistického pohledu na problematiku, který výborně koresponduje s předchozí španělskou částí.

Druhou část práce (kapitola 2) tvoří korpusová analýza prováděná na korpusu InterCorp. Autorka se nejprve zaměřuje na konkurenci vedlejší věty předmětné a kondenzačního infinitivu ve španělštině (podkapitoly 2.1–2.3) a poté se věnuje překladovým řešením do češtiny (podkapitola 2.4). Metodologie první analýzy je jasně vymezená a promyšlená, autorka analýzu omezuje na tři okruhy sloves (slovesa strachu, mluvení a prosby), u kterých dochází k časté alternaci mezi infinitivní kondenzací vedlejší věty a vedlejší větou předmětnou. U každé skupiny pak volí několik sloves, která mají v korpusu dostatečné zastoupení. Postup analýzy je analogický u všech typů sloves. Pro větší přehlednost a lepší orientaci v dílčích výsledcích zkoumání bych doporučovala zanášet do tabulky či grafu i konkurenci vedlejší věty a infinitivu u každého analyzovaného slovesa. Naopak oceňuji závěrečné shrnutí po každé ze skupin zkoumaných sloves. Tato analýza kladla na autorku vcelku vysoké nároky. Jednalo se o rozbor velkého množství jazykového materiálu nejprve z hlediska konstrukce s infinitivem a poté z hlediska vedlejší věty. Při analýze českých protějšků autorka dělí výsledky na předpokládané

a nepředpokládané, což potvrzuje, že autorka pracuje s jistou hypotézou a dopředu se zamýšlí nad možnými řešeními. Nejprve se autorka zaměřila na české překlady španělské VV předmětné, poté na české protějšky španělského kondenzačního infinitivu a pozorovala, zda jsou tendence v češtině a ve španělštině stejné či nikoli. Celou praktickou část pak autorka uzavírá shrnutím všech dílčích závěrů (podkapitola 2.5). Z výše uvedeného je zřejmé, že se v tomto případě jednalo o metodologicky náročný výzkum, který vyžadoval pečlivé promyšlení celé struktury. Simona Poláčková se s tímto úkolem výborně vyrovnala a prokázala schopnost kriticky se zamýšlet nad jazykovým materiálem a celým tématem.

Závěr je spíše resumé celé práce. Resumé v českém a španělském jazyce naopak v práci chybí. Závěry práce a zejména její praktické části jsou však dostatečně shrnuty v již zmiňované podkapitole 2.5.

Po jazykové stránce je práce připravena precizně. K její úpravě nemám větších výhrad. Nacházím pouze pár drobných překlepů a stylistických nedostatků, zejm. v příkladech z korpusu (např. s. 15, příklad (32): *lavantarse*; s. 16, příklad (36): *quejarse or el trato*; s. 21: *větný člen, jenž je zastoupen kondenzovanou část věty*; s. 24: *v tabulce číslo 1 (Tabulka 1)*). Autorka se vyjadřuje kultivovaně, práce je po stylistické stránce v pořádku. Dále bych chtěla vyzdvihnout na bakalářskou úroveň velké množství citované sekundární literatury.

Náměty k obhajobě:

- Nerozumím tomu, proč autorka pro svou analýzu nepoužívala aktuální verzi korpusu InterCorp (v16). Mohla by nějak rozvést svůj argument, který se nachází na s. 31 („*Verze korpusu byla vybrána s ohledem na předchozí zkušenosti s verzí 13.*“)?
- Zamýšlela se autorka také nad tím, jaké tendence mají mluvčí v mluveném jazyce při kondenzaci druhého sdělení?

Z výše uvedeného vyplývá, že se jedná o kvalitní bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a předběžně hodnotím známkou *výborně*.

V Praze 6. 6. 2024

Mgr. Adéla Smažíková